

ΕΛΕΤΕ

Ο Σουρής, μιλώντας για το «Νουμά» στις «Αθήνες» της Τρίτης, είπε τους χαριτωμένους αυτούς στίχους:

Όταν ή γακμήλα φορέσει λαχούρι
και γκατρωθεί γαϊδούρι
και γεννηθεί μελανούρι...
Για δες μούρη!

—Την απάντησή στους χαριτωμένους αυτούς στίχους, μάς την έστειλε ο συνάδελφος του Σουρή κ. Π. Θεοδοσίου και την δημοσιεύουμε με μεγάλη μας ευχαρίστηση:

ΣΤΟ ΣΟΥΡΗ

Νούρι, νούρι, νούρι, νούρι,
έχεις κούτελο και μούρη
και γκαρίζεις σά γαϊδούρι,
τράβα το λοιπόν στάχουρι!

—Θα το μιλοήσετε πώς οι στίχοι του Θεοδοσίου έχουν την ίδια χάρη που έχουν κ' οι στίχοι του Σουρή, μα και κάποιο νόημα, ενώ οι στίχοι του Σουρή είναι ολωδιόλου άνοητοι, δε λένε τίποτα.

— Η κακμήνη ή «ΐστία» καιό που τόπαθε! Όχι μοναχά δέν πέτυχε κείνο που είπε, πώς δε θάπαντήσει τάχα ο Σουρής, μα κι όντας θέλησε να πει, για να σώσει βέβαια τον φίλο της, πώς είτανε ψεύτικο το έντεριού του Σουρή στις «Αθήνες», ο ίδιος ο Σουρής την άπιστόμωσσε άφου έταξε πώς και το φύλλο του Ρωμιού του θά τάφιερώσει βρίζοντας τον κ. Ψυχάρη και τους όπαδούς του.

— Τίποτ' άλλο δε μένει τώρα παρά να βγει ή «ΐστία» και νάποκηρύξει το Σουρή που δυό φορές κοντά κοντά την έβγαλε ψεύτρα.

— Όμοιοφο άρθρο για τις βρισιές του Σουρή έγραψε ο Ζητουνιατής στη «Μεσαρρουμεση» της Τετάρτης. Μά και τάρβαρι του Γαβριηλίδη στην «Ακρόπολη» της ίδιας μέρας δέν πάει πίσω.

— Σύντομο και δυνατό σάν άρχαίο επίγραμμα. «Ο Σουρής, λέει, γής έπαίξε ρόλο στρατηγού Τρεπώφ. Όχι όμως και κριτικού ή γλωσσολόγου. Υπο την πυκνήν κόμην των μαλλιαρών κρύβεται μια νέα ζωή, ή όποια θά ξεσπάση εις κάποιαν νέαν έννικήν άνοιξιν, της όποιας και ο Σουρής αυτός (όχι δά και τόσος) χωρίς να το έννοη, είναι ένας άπό τους πρώτους έσγάτας!»

— Κοντά στους άλλους μίλησε κι ο κ. Δημ. Δημ. (Δημητρής Δημητρίου, ή Διπλοδημήτρης, βαρρούμε) στην «Εσπερινούλα» για τους μαλλιαρούς. Και κόρκορος έν λαχάνοις.

— Τόν είπαν Άριστοφάνη οι έφημερίδες το Σουρή για τις βρισιές που έέρασε. Άριστοφάνης βέβαια είναι, κι Άριστοφάνης του Πηγαδιώτη μάλστα.

— Άν θέλετε πέτε τον κι Άριστοφάνη άρχαίο, μα μεταφρασμένον άπό τον κ. Δημητρακόπουλο. (Βλέπε κ' «Εκκλησιάζουσες»).

— Φτάνουν αυτά, και να μάς τυχωέστουν οι άναγνώστες μας που πιάταμε τόσο τόπο σήμερα άδικα των άδικων μιλώντας για τις άνοησίες των Βλαγο-Σουρήδων. Λι συλλογιστούν οι άναγνώστες μας πώς αυτή ή συμμοσία πιάνει μια βρομάδα τώρα άλάκαρα φύλλα των «Αθηνών» με ψευτιές και με άνοησίες.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΩΝΗΛΑΖΑΡΟ ΒΙΒΛΙΟΔΙΑΤΙΚΟ

Άπό Ηέμτη ος Πέμτη

Υπουργός Έσωτερικών ο Θ. Π. Ντεληγιάννης

Σκοτωμοί. Μισολόγγι 1, Καλύβια 1, Καρδίτσα 2, Ντομπραίνι 1, Πάτρα 1, Μολάοι 1, Σκριπός 1, Γαβριο 1, Σμύρνη (στό Προξενείο μέσα) 1.

Δαβωμοί. Άθήνα 10, Περαιάς 8, Μήλος 3, Τρίκαλα 1, Καλαμάτα 2, Μισολόγγι 1, Μανωλάδα 1.

Κεριές. Άθήνα 14, Περαιάς 12, Άργοςτόλι 1, Σύρα 1, Βόλος 1.

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Στο Άμερικανικό περιοδικό «Libray Journal», ο καθηγητής του Princeton University κ. W. Warner Biahop δημοσιεύει την άκόλουθη κρίση για τον συνεργάτη μας κ. Ν. Βέη:

Τό καλύτερο πρξμα που βλέπουμε στη σημερινή Έλλάδα είναι ή δουλειά, που κάνουνε οι γραμματισμένοι, ζητώντας όλο να πάνε μπροστά κ' έχοντας μεγάλο ένθουσιασμό για την δεξιαμένη προγονική τους ιστορία.

Και πιο αξιόλογο πάλι και πιο πολύτιμο άπ' αυτόν τον ένθουσιασμό δέν βρίσκουμε άλλο παρά τό έργο που έκανε ή Άρχαιολογική Έταιρεία, και λίγους καταλόγους παλιών χειρογράφων που μάς παρουσίασε σ' αυτά τα τελευταία δέκα χρόνια ο ξέοτιμος κ. Αάμπρος με τους συνεργάτες του.

Ένας άπ' αυτούς, ο καλύτερος, που έργάζετα με τις οδηγίες του κ. Αάμπρου και τότε θωμάζετα και τον άγαπάει πολύ, είναι ο κ. Βέης.

Στό βιβλίο που έγραψε φανερώνει τις ύποχρεώσεις που έχει στον καθηγητή του για τή μόρφωση και τις οδηγίες που του έδωσε, και έτσι τόκανε καλό όσα μπέρσε.

Ο κ. Βέης μάς φανερώνει πώς ο σκοπός του είναι να δημοσιεύη όσα μπέρσε, περισσότερους καταλόγους χειρογράφων, και καλύτερα να πουλήη την ύλη των καταλόγων που βρίσκεται άκομη στις βιβλιοθήκες μοναστηριών και σχολειών του Μωριά.

Αυτό το ύλικό θά κάνει μεγάλη όφέλεια στους γραμματισμένους.

Ο Συγγραφέας κ. Βέης μάς φανερώνει άκόμα πώς δούλεψε πολύ για τό έργο του, και πώς αυτό τό φυλλάδιο είναι το πρώτο που τυπώνη.

Έμεις πάλι τό πιστεύουμε πώς θά μπέρση ά κ. Βέης να τελειώση ένα τέτοιο έργο, που τόσο καλά τάρχισε. Στον κατάλόγο του περιγράφει 76 κώδικες του μοναστηριού των άγιών Σαρκετα, που βρίσκεται στις Θεραπιές.

Πριν αυτό το μοναστήρι είχε μεγάλη βιβλιοθήκη άπό χειρόγραφα, και σ' αυτό φέρανε τα πιο πολυτιμα έγγραφα τους όλα τα γειτονικά μέρη στις πρώτες μέρες του 21. Μά στα 1826 ο Μπραζίμης ρήμαξε τό μοναστήρι και σκόρπισε όλη τή βιβλιοθήκη και δε γλυτώσανε παρά λίγα χειρόγραφα και κώδικες.

Αυτά για να τα σώσουνε τα έβάλανε σε ένα πύργο, εκεί όμως τάρδιαροήσανε, κ' έτσι χτήσανε άκόμα κάμποσα.

Άργότερα άμα καταλάθανε την αξία τους τα φέρανε σ' ένα άλλα πιο ασφαλισμένο μέρος μα και κει δε δώσανε μεγάλη προσοχή σ' αυτά, και έτσι πολλά άγορασανε ξένοι, άλλα κλέψανε και ένα μέλιστα χειρόγραφο της Νέας Διαθήκης, άπό το 10ον αιώνα, βρίσκεται τώρα στη Ρουσία.

Σήμερα όμως με προσοχή και κάμποση ξυπνάει ρροντίζουμε για αυτά, όσα και αν δέν μπορούμε να πούμε, πώς αυτό τό πρμα γίνεται και για τις άλλες Έλληνικές βιβλιοθήκες των μοναστηριών και για πολλές της Ιταλίας.

Πέρασε πιά τώρα ο καιρός που κλέβανε και άρπαζανε τα βιβλία άπό τις βιβλιοθήκες, καθώς κ' εκείν' ή μεγάλη άδιαφορία, πουχε ο κόσμος για τέτοια πρματα.

Και πρέπει οι γραμματισμένοι με κάθε τρόπο να βοηθήσουνε τό έργο του κ. Βέη, πασχίζοντας κ' οι ίδιοι να γράφουνε και να φυλάγουνε, ότι έμεινε

άπό τή κενία των Τούρκων και τήν άδιαφορία των καλογέρων.

Ο κατάλογος του κ. Βέη είναι πολύ καλά γραμμένος, και ο συγγραφέας άκολουθεί πολύ καλές αρχές, όσο και αν δέν άξίζει τό τύπομα του βιβλίου και γι' αυτό παρκαποιετα, που δέν έγινε όπως τό ήθελε άφου μέλιστα βρέθηκε στην ανάγκη γι' αυτόν τον λόγο ν' άρήση και μερικους τύπους.

Τα χειρόγραφα, τα όποια γράφει είναι του 12ου αιώνα έως τον 19ο, τα περισσότερα Θεολογικά.

Ο κατάλογός του έχει κάμποσα μαρτυρολογία, εκκλησιαστικά έπιστολόγια, βιβλία του σχολειού και κομμάτια άπο μεγάλους πατέρες της Άνατολικής εκκλησίας.

Για τους ύστεριούς έγδοτες θά είναι πολύ χρήσιμο να διαβιούνε τέτοιους ξεχωριστους κώδικες.

Βρίσκονται άκόμα και λίγα έγγραφα στο μοναστήρι, πουχουνε σημασι για τήν Έλληνική ιστορία. Ένα άλλο πάλι χειρόγραφο είναι νομικό.

Η αξία του καταλόγου του κ. Βέη είναι που προσδιορίζει τα χειρόγραφα σωστά και όπως πρέπει.

Τα χειρόγραφα αυτού του μοναστηριού τάρχαψε με προσοχή φέροντας και συμπεράσματα και ύποθεσεις αρκετά καλές για τον προσδιορισμό τους και τόσο καλά, που δέν έχει ανάγκη να δικαιολογείται ή να ζητάει συμπαιθιο αν κάπου του ξεφυγε κανένα έπιστημονικό λάθος.

Θά είναι πολύ καλός αυτός ο κατάλογος για τους έρρους των βιβλιοθηκών, κ' έλπίζουμε μια μέρα να κάνουνε κι αυτοί το ίδιο.

Πιστεύουμε πώς ο κ. Βέης δε θ' άρήση αυτή τή δουλειά και θά μάς δείξη πάλι τήν επιμέλεια και τήν έπιστημονική του πολυμαθεια με νέα και τέλεια έργα.

W. Warner Biahop

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Π. Βαντ. Κέκυρα. Αλάμε τή συντρομή και σās ευχρίστουμε. — κ. Αίτη. Αίτη. Σί, παρακαλούμε και μες να μάς στείλετε και τόλο μισο, μα και τάρχινό όνομά σας. Έλπίζουμε να μη τάρχ άνοησιες τήν τελευταία χάρη. — κ. Άναγνώστες του «Νουμά» Τό γραφέο του «Νουμά» στέλνει τον Έρχαιολόγο του Καρκαδίτσας με 4 άρχαίους στις έπαρχίες και με 4 φρ. χειρόστα έξωτερικό, δίχως παραπανιστο έξοδο για τα ταχυδρομικά. — κ. Β. Αθ. Μι στείλετε, παρακαλούμε, να τα παρете. Έτσι γίνεται με όλους. — κ. Δημοτικιστή άνάποδο. Άνάποδες οι κοιδέντες σας, όπως κ' ή ύπογραφή σας. Α δε διαβάζατε κι άναποδ, δε ή βρίσκατε λάθη κει που δέν ύπάρχουνε. — κ. Ν. Ξαν. Αχούοι. Άπδ δώ κι όμπρά: ή συντρομή του «Νουμά» είναι δέκα άρχαίους τό χρόνο και δίχως δώρα. — κ. Περιεργόπουλο. Καλός ο λόγος σας, μα που τόπος! Έτσι τό δημοσιεύουμε άργότερα.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τό ένα, κ' ένα φρ. χρ. για τό έξωτερικό, πουλιούνται στα γραφεία μας τάρχουλα βιβλία:

Του Ψυχάρη «Ταξίδι» και «Όνειρο του Γιαννίρη».

Του Πάλλη «Ήλιος και σεγγαρι».

Του Φωτιάδη Το «Γλωσσικό ζήτημα και ή εκπαιδευτική μας άναγεννηση».

Του Έφτάλιώτη «Ιστορία της Ρωμιοσύνης και Μαζώγτρα, Βρουκλακας κλπ.»

Του Φιλώντα Γραμματική της Ρωμικής γλώσσας (μέρ. Α').

Του Δόγγου «Άρνής και Κλόη» (χαρτοδεμένο) μεταφρ. Ήλ. Βουτιερίδη.

Του Σοφοκλή Αίας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη

Του Κ. Πασιγιάννη «Μοσκιές» (Δηγήματα 50 λεπτά).

Η ΙΛΙΑΔΑ, μεταφρασμένη άπό τον Άλέξ. Πάλλη δρ. 3 και φρ. χρ. 3 στο έξωτερικό.